

Een merkwaardige ontmoeting tussen Rabbi Duncan en Cesar Malan tijdens een reis van Malan in 1826

Een merkwaardige gebeurtenis op deze reis was de ontmoeting met John Duncan. Deze beroemde voorganger uit de Nationale kerk stond bekend om zijn fenomenale geleerdheid - hij beheerste zo'n twintig talen - en zijn uitgebreide kennis van het Hebreeuws en de rabbinale literatuur. Hij was dan ook in staat met de rabbijnen van gedachten te wisselen en trachtte het Joodse volk te winnen voor het Christendom. Mede hierdoor en tevens vanwege zijn lange baard, de lange slippers van zijn jas en zijn archaïsch taalgebruik werd hij wel "rabbi" Duncan genoemd.

Deze geleerde bezocht in 1826 in een toestand van grote aanvechting en twijfelmoedigheid een bijeenkomst waar Malan voorging. Na afloop had hij nog een persoonlijk onderhoud met Malan, die alle nadruk legde op de Schriftwoorden: **"Een iegelijk die gelooft dat Jezus de Christus is, die is uit God geboren. 1 Joh. 5: ib."** Deze ontmoeting had tot gevolg dat in het leven van Duncan een beslissende wending plaatsvond.

Zelf deelt hij hiervan het volgende mee:

"Later op de avond kwam hij (Malan) en tikte mij op mijn schouder en zei: 'Ze hebben mij verteld dat gij een zeer geleerd man zijt. Wat weet gij dan?' - Ik antwoordde tamelijk kribbig: 'ik weet niets!' - 'Wel,' zei hij, 'ik geloof dat dat niet precies hetzelfde is wat een Christen zegt. Hij zegt niet volstrekt: ik weet niets, (maar) ik ken Hem Die waarachtig is.'"

Duncan zei:

*"Ik geloof dat Jezus de Christus is..., maar ik geloof niet ..dat ik uit God geboren ben....." Toen hij een tekst aanhaalde, sprong Malan naar voren en zei: **"Zie- daar, gij hebt het Woord van God in UW mond.** ..."* Het was alsof Duncan door een elektrische schok werd getroffen. Beide mannen spraken tot diep in de nacht.

In een brief aan een vriend schreef Duncan later: "Welnu, de volgende dag, toen ik in mijn studeerkamer zat, werd ik plotseling de passieve ontvanger van al de waarheden die ik in mijn kinderjaren had gehoord. Urenlang zat ik onbeweeglijk en zij kwamen en predikten zichzelf aan mij... Het was het eerste geestelijk gevoel dat ik, naar het scheen, ooit bezat. Duncan was zeer onder de indruk van de geloofszekerheid van Malan, een zaak die hij zelf vreesde te missen. Bij meer dan één gelegenheid noemde Duncan later de Geneefse pastor zijn geestelijke vader of "vader in het Evangelie". Wederkerig noemde Malan zijn Schotse vriend in het opschrift van een brief zijn "Zeer dierbare en getrouwe zoon in den Heere." Duncan zei wel eens dat, wanneer hij een zoon had gekregen, hij deze César zou hebben genoemd

(bron; biografie Cesar Malan , door W. v/d Zwaag)

"Rabbi ", John Duncan

